

Ἀπόστιχα. Ἰδιόμελον Α'. ἤχος πλ. δ'. λ̣ π̣ δ̣ Νη̣.

Ση με ρον το κα τα τε Χρι σε πο νη ρον συν η χθη συν ε
 ρρι ον και κατ αυ τε κε να ε βα λευ σα α το πα ρα δε ναι Πι ι
 λα τω εις θα να α τον Τον α νε ε ευ θυ υ υ υ νον ση με ρον
 την των χρη μα των αγ χο νην Ι ς δας ε αυ τω πε ρι τι
 θη η σι και σε ρει ται κα ατ αμ φω ζω ης προ ο σκαι αι αι ρε και αι θει ει ει
 ας ση με ρον Κα ι α φας α κων προ φη η τευ ει συμ φε ρει
 ει λε γων υ περ τε λα ς ς ς ς ε ε να πο λε ε μη η η η σθαι
 ηλ θε ε γαρ υ περ των α μαρ τι ων η μων τε πα θειν ι να η
 μας ε λευ θε ε ρω ω ω ση εκ της δε λει ας τε εκ θρε ως
 α γα θος και φι λα α α αν θρω ω ω ω πος